

MINCINOȘII de E. Lockhart

Cartea „Mincinoșii” scrisă de E. Lockhart este o poveste emoționantă și tulburătoare despre legăturile dintr-o familie, despre secrete dureroase, prima dragoste, greșeli, iertare, dar, totodată, este povestea unui război al voințelor, al orgoliilor, al egoismului, un război condus de un părinte manipulator, care își învrăjbește fiicele, forțându-le să lupte pentru aprobarea, averea și afecțiunea lui. Opera descrie un război căruia îi cad victime copiii, prinși la mijloc de intrigi, planuri și certuri, captivi într-o lume a egoismului, din care nu pot evada fără a fi înfrânți.

Cadence este prima nepoată, cea mai mare verișoară din noua generație Sinclair. În fiecare vară, întreaga familie se strânge pe insula privată pe care o deține, iar Cadence împreună cu verii săi Johnny și Mirren și cu prietenul lor, Gat, redevin an de an, „Mincinoșii”. În vacanța în care avea 15 ani, un accident o scoate pe Cadence din ritmul normal și o ține apoi departe de insulă timp de o vară. Însă în următorul an, aceasta se întoarce pe insula familiei, hotărâtă să își recapete amintirile pierdute, însă va avea parte de o surpriză neplăcută când va afla adevărata poveste.

Consider că acesta este una dintre cele mai captivante cărți pe care le-am citit eu vreodată. Deși nu este o carte de tip Science Fiction, aventurile și întâmplările acestei povești m-au ținut tot timpul în suspans, simțind nevoia să citesc cât mai mult ca, într-un sfârșit, să rămân uimită de marele final.

Andra Nistor, clasa a IX-a A

BĂTRÂNUL DIN LUNĂ de Grace Lin

Inspirată din folclorul chinezesc, „Bătrânul din Lună” este o poveste fascinantă despre prietenie, magie și încredere.

Crăiasa-Dragon de Jad a fost tare nefericită când toți cei patru fii ai săi au devenit râuri, pentru a-i salva pe pământeni. De tristețe, inima Crăiesei s-a transformat în Muntele Neroditor, pe care nu crește fir

de iarbă și nu poposește nicio viețuitoare. Minli și familia ei locuiesc în satul de la poalele muntelui, muncind zi de zi pământul îndărătnic care pare să le acopere chiar și sufletele. Dar seară de seară, fetița se adăpostește într-o nouă poveste spusă de tatăl ei.

Călăuzită de personaje de legendă, Minli pornește într-o lungă călătorie până la Muntele Nesfârșit pentru a-l întâlni pe Bătrânul din Lună, cel care are răspunsuri la toate întrebările lumii și care îi poate spune în ce fel norocul poate fi schimbat.

Recomand această carte cu bucurie și încredere, deoarece este o poveste foarte interesantă și fabuloasă!

Cosmina Cristina Jipa, Clasa a IX-a A

CELE TREI FEȚE ALE LUNII de Sally Gardner

Zona 7.... locul unde toate neregulile trebuiau semnalate, o lume în care totul era controlat și nu puteai avea încredere în nimeni.

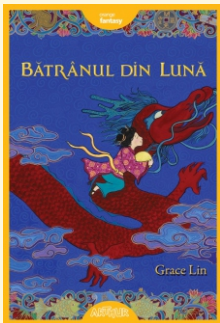
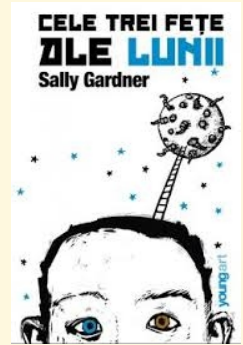
Standish este un băiat de cincisprezece ani care merge la o școală unde, atât profesorii, cât și elevii erau violenți, atât verbal, cât și fizic. El era tratat cel mai rău deoarece era dislexic, iar culoarea ochilor săi era diferită, unul fiind albastru, iar celălalt căprui. Era catalogat drept un prost și, pe lângă asta, făcea parte dintre cei cu „pantalonii scurți”. Cei care purtau pantalonii scurți erau pleava societății, iar cei cu pantalonii lungi făceau parte din familiile turnătoare care aveau unele privilegii în plus.

Singurul apropiat al băiatului era bunicul său care se lupta pentru a procura hrană, deoarece părinții lui Standish dispăruseră.

Lucrurile se schimbă atunci când în casa vecină se mută familia Lush, o familie de încredere de care Standish și Bunicu' se apropie foarte mult. Hector, băiatul familiei, devine cel mai bun prieten al lui Standish, iar cei doi pot visa la lucruri imposibile, sub conducerea Patriei.

Dar odată cu dispariția lui Hector și a familiei sale, Standish își pierde toate visele, așa că se hotărăște să facă orice pentru a-l salva pe Hector, chiar și cu prețul vieții. Așa că se infiltrează în sediul Patriei și..... Continuarea v-o las vouă să o aflați!

Diana Prisecaru, clasa a IX-a A

JOCURILE FOAMEI de Suzanne Collins

Într-un univers postapocaliptic, într-o țară în care discrepanța dintre oamenii care trăiesc în Capitoliu și cei care trăiesc în Districte este colosală, într-o societate în care „Cauza morții: foamea” a ajuns să bânuie locuitorii provinciei, președintele Snow se străduiește din răspuțeri să mențină cele 12 Districte în ordinea dorită, subjugându-le, conducându-le cu o mână de fier. Pentru a le oferi burghezilor divertisment, acesta organizează anual minunatele Jocuri ale Foamei, în cadrul cărora fiecare district trimite să preia rolul de tribut o pereche de adolescenți, prefericții urmând să se lupte până la moarte ca niște gladiatori moderni într-o arenă special creată pentru această sărbătoare, spre deliciul locuitorilor

Capitolului.

Katniss Everdeen, o fată forțată să preia, atât rolul de mamă, cât și cel de tată pentru a-i asigura surorii ei, Prim, supraviețuirea, îi ia acesteia locul în cadrul Jocurilor, într-un sacrificiu suprem. Împreună cu Peeta, tributul băiat din același district, Katniss decide să nu-și permită să devină un simplu pion în Jocurile Capitolului.

Dar ce se va întâmpla atunci când în Arenă, o cutie a Pandorei umplută cu sadism, cruzime și disperare, răsar timide prietenia, iubirea, mândria și dreptatea? Ce se va întâmpla atunci când, din dorința de a supraviețui, povestea de dragoste a celor două tributuri născute sub o stea potrivnică sfidează Capitolul? Ce vor face cei 24 de adolescenți a căror viață atârână de niște simple cuvinte: „Ucide sau nu-i vei mai vedea niciodată pe cei pe care-i iubești”? TU ce ai face?

Carmen Cozma, clasa a IX-a B

MICUȚELE MINCINOASE de Sara Shepard

Grupul lui Alison DiLaurentis a fost format din cinci fete alese de către aceasta: Aria Montgomery, Hanna Marin, Spencer

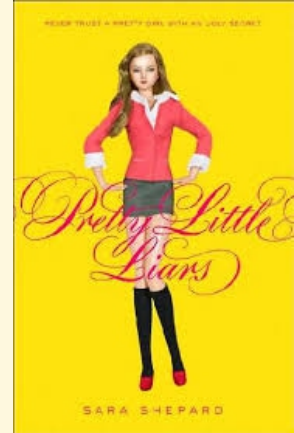

Hastings, Emily Fields și, desigur, Alison. În ultima noapte de dinaintea vacanței de vară din clasa a șaptea, cele cinci prietene se întâlnesc la Spencer pentru o petrecere în pijamale. În mijlocul nopții, Spencer și Alison au început să se certe, iar cea din urmă a fugit din hambar, nefiind văzută de atunci.

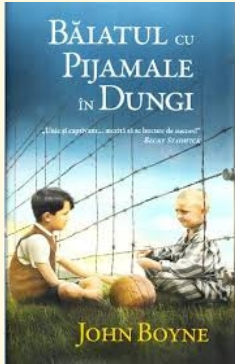
La trei ani după dispariția lui Alison, Aria se întoarce în Rosewood după lungă sa ședere în Islanda. Ea face cunoștință cu Ezra într-un bar și începe să simtă ceva pentru el, fără să știe că este noul său profesor de engleză. Hanna, care a fost grasă și nebagată în seamă în trecut, a devenit una din cele mai populare fete din școală, alături de prietena sa cea mai bună, Mona Vanderwaal. Cele două se distrează furând bijuterii de la mall, iar Hanna este prinsă, până la urmă scăpând ajutată de mama ei. Spencer este atrasă de noul iubit al surorii ei Melissa, Wren, și el fiind atras de ea. Emily Fields se împrietenește cu fiica noilor locuitori ai casei unde stătea Alison. Între timp, cele două devin mai mult decât prietene, iar Emily își descoperă o nouă latură a sa.

În mijlocul tuturor secretelor ce le înconjoară pe cele patru, o persoană necunoscută începe să le trimită mesaje semnate cu „A”. „A” le trimite Ariei, Hannei, lui Spencer și lui Emily mesaje ciudate, amenințându-le că le va dezvălui secrete din trecut - secrete pe care numai Alison le știa. Fetele au crezut la început că Alison trăiește și că ea este cea care le trimite mesajele, însă, la scurt timp, cadavrul lui Ali a fost găsit în curtea fostei sale case, sub o placă de beton. După ce îi este găsit cadavrul lui Allison, fetele se reunesc pentru a afla cine este A și cine a ucis-o pe vechea lor prietenă, însă trecutul se arată a fi mult mai înfricoșător decât și-ar fi imaginat vreodată.

*Otilia Ciocârlan,
clasa a IX-a A*

BĂIATUL CU PIJAMALE ÎN DUNGI de John Boyne

Când auzi titlul „**Băiatul cu pijamale în dungi**”, te gândești la o aventură pentru copii. Citind cartea „**Băiatul cu pijamale în dungi**” îți dai seama că te trezești în mijlocul unei realități violente.

Acțiunea romanului este plasată în mijlocul celui de-al Doilea Război Mondial, iar personajul principal este băiatul pe nume Bruno în vârsta de doar 9 ani. Tatăl, un influent conducător în armata *Führerului*, este avansat și toată familia este nevoită să se mute într-o casă nouă. Mutarea are un efect negativ asupra lui Bruno, care este luat de lângă prietenii lui dragi și de lângă bunici. Bruno, a cărui lume este schimbată total, se lovește de un tată mereu ocupat, o mamă care refuză să vorbească și o soră răutăcioasă. Schimbarea locuinței, depărtarea de prieteni și permanentele vizite ale soldaților derutează lumea micuțului.

Noua casă se afla în imediata apropiere a unui teren împrejmuț de gard, unde toți locuitorii erau îmbrăcați în „pijamale în dungi” (un lagăr, văzut de un copil). Figura impunătoare a lui Hitler este prezentată foarte amuzant prin prisma lui Bruno: „*Fury e cu mult mai scund decât tata și nu la fel de puternic (...)* Avea părul închis la culoare tuns scurt și o mustață mică, așa de micuță că Bruno se întrebă de ce își mai bătuse capul cu ea sau dacă cumva pur și simplu uitase acolo o bucătică când se bărbierise.”

În acest cadru dezolant creat de **John Boyne**, singura preocupare a lui Bruno este un băiețel în pijamale pe nume Shmuel. Ironia sorții face ca cei doi prieteni să fie născuți în aceeași zi – 15 aprilie 1934.

Bruno face însă greșeala de a intra în lagăr cu „ajutorul” lui Shmuel. Fiind îmbrăcați în hainele deținuților, cei doi sfârșesc prin a fi gazați, acesta fiind și finalul cărții. „*Apoi în cameră se făcu foarte întuneric și, într-un fel, în ciuda haosului ce urmă, Bruno descoperi că încă îl mai ținea pe Shmuel de mână și nimic în lume nu l-ar fi determinat să îi dea drumul.*”

Tudor Muraru,
clasa a IX-a A

CAT'S EYE by Margaret Atwood

“*Cat's Eye*” is the homonym novel written by the Canadian writer Margaret Atwood, publicized in 1988. The book presents the story of Elaine Risley, a 50-year-old painter, who comes back to her home town, Toronto, to hold a retrospective exhibition. As she is describing the paintings, she is overwhelmed by her past. Memories from her childhood - unbearable betrayals and cruelties – come to the surface relentlessly, forcing her to confront the spectre of Cordelia, once her best friend and tormentor, who has haunted her for forty years.

The main plot revolves around the narrator mementos. With a carefree mother and the absence of a fatherly figure, Elaine is not accustomed to the society. This until she moves to Toronto, at the age of 8, where she meets the persons who are going to define her childhood and teenage years. The most remarkable is Cordelia, who was going to be both her friend and foe. Forced to accustom to the social norms of girls, Elaine suffers due to her so-called-friends' bullying, to the point when she falls into depression and self-hatred, undergoing bouts of illness. These experiences are to be reflected in her paintings, being mirrors to the past. In many ways they symbolize Elaine's mixed and often contradictory relationships that lead to infinite displacement, rather than fulfilment.

Written in a unique manner, the book reflects how early commitments and interpersonal relations can affect one's views upon life. The narrator assembles the past and present events like the pieces of a puzzle, the final image being her entire life, so unique and yet so relatable. The novel is truly a masterpiece worth reading

I consider that “*Cat's Eye*” is a must-read, especially by the teenagers. It depicts the problem of bullying, one of the biggest social issue of our generation, because it is not always seen as a real problem. I found the psychological inquiry of Elaine worth following, since it presents all the stages of the youngster craving to join a group of friends and be accepted as a person. However, her struggles had a fatal result, thus leading to her degradation as a person. I think that everyone of us has at least once tried to accustom to a group of friends with different principles and ideals, but we did try however, just for the sake of being part of the group. This kind of thinking is harmful for our personal development, and we should acknowledge when a friendship is not as fruitful as we wanted.

Livia Murariu, clasa a XII-a D

THE HARD THINGS ABOUT HARD THINGS by Ben Horowitz

“The Hard Things about Hard Things” is a book where every entrepreneur will relive the feelings that the writer Ben Horowitz did. As a person who wants to work in the business field I can say that the book gave me a perspective over the problems that I can meet, these being similar to those that he faced. A book full of strong emotions and one that will tell you the hard truth about the hard things unlike any

ordinary book that has the title “How to be a Good CEO”.

Mr. Horowitz is an authority on this subject. He was a successful tech CEO, having co-founded the pioneering cloud-computing company LoudCloud and subsequently overseen its evolution into a software firm, Opsware. He is also one half of the venture-capital firm Andreessen Horowitz. Among the firm's winning bets there are: Facebook, Skype and Twitter.

This is the kind of book you read at a sitting. The book is a collection of lessons on how to make it through the struggle without quitting. It is not about how not to screw up, but what to do after you screw up - which you inevitably will.

Ben is upfront in his book. There is not only one formula to solve the unexpected situations that appear through tough times. Instead he shares principles in his book that he hopes are helpful for all those who have the courage to go, start-up a company and run it through the good and the bad times. If you want to find out the four hard lessons learned from Ben Horowitz, I recommend you should read this book.

This book did not only teach me how difficult it can be to start up a business but also gave me an insight into the business field. After reading it, I knew that failure is something you should expect, and that strong mind and motivation can enable you to turn failure into success. While reading the book I loved imagining myself as Ben Horowitz and I felt the need to find a solution for every problem he faced. The book gave me an extra dose of inspiration to apply for a business programme in Holland and gave me more confidence.

Cristian Simion, clasa a XII-a D

Battlefield 1
- a video-game inspired by history-

Battlefield 1 is a first-person shooter video game which was developed by EA DICE and published by EA (Electronic Arts). Electronic Arts is one of the biggest video game developers and Publisher Company, having a lot of big titles like FIFA, the Battlefield series, the Sims series, and many other simulation games.

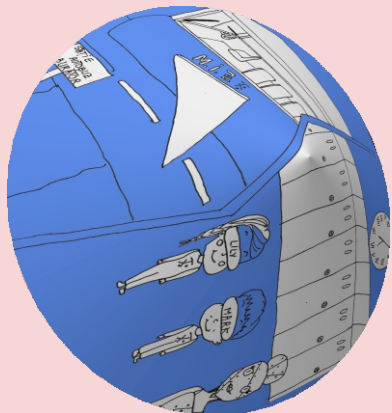
Battlefield 1 was one of the most anticipated video games of 2016, because the Battlefield series is very well known for the good graphics and the good simulation of wars. Unlike the other Battlefield games where the action takes place in the near present, in Battlefield 1, the action takes place during the World War I. The game has two parts: the single player campaign where you play as 5 different characters, in different places of the world, and different points in time, and the multiplayer, where you play with other 63 players around the globe, trying to capture the enemy base.

In my opinion, the single player campaign is really good and fun to play through. First of all, the game has a lot of diversity, because you can play through 5 different chapters, every chapter with a different main character that you can control. The characters are: Danny Edwards, a British tank driver, Clyde Blackburn, a Canadian pilot and gambler, Luca Vincenzo Cocchiola, a member of the Italian Arditi unit (Arditi translates to “The Daring Ones”), Frederick Bishop, an Australian message runner and Zara Ghufran, a Bedouin rebel. Secondly, every chapter has a complex psychological story behind each character, which resembles the difficulties that the soldiers went through during the WWI. Last but not least, I found myself having fun controlling each character, and getting to know them better and better each minute I played, making the story even more intriguing.

**Eduard-Gabriel Dorneanu,
clasa a XI-a A**

ȘCOALA DIN VIITOR

Cred că toți v-ați întrebat măcar o dată cum veți arăta în viitor sau ce meserie veți avea când veți fi mari, dar v-ați întrebat oare cum va arăta școala în anul 3016? Eu cred că în viitor copiii vor merge la școală cu ajutorul unui M.I.Z. (Microbuz Inteligent Zburător). Ajunși acolo, copiii se vor teleporta către clasele lor. În sălile de curs îi vor aștepta niște roboți, ce vor ține locul profesorilor, deoarece toți adulții vor fi preocupați cu colonizarea altor planete. Ca materie de bază se vor preda limba și literatura marțiană și fizica nucleară. Pe lângă acestea, se va mai preda și astronomie, istoria primelor decolări în spațiu și clima planetelor. Iar spre fericirea elevilor, nu vor mai trebui să poarte acele ghiozdane grele după ei toată ziua, deoarece nu vor mai avea nevoie de cărți sau caiete, deoarece absolut toată materia predată va fi învățată în clasă.

Eu una așa cred că se va întâmpla! Tu ce crezi?

*Ana- Maria Muraru, clasa a VI-a A
Desen: Irina Ștefan, clasa a VI-a A*

Gânduri filtrate

Îmi dizolv propria-mi ființă
pe-un scaun metalic, încercând
metode meticuloase de anihilare
precum căpușa.
Să scot, rotind spre stânga
gândurile filtrate.

Impasibil cobor ancora de sentimente
Pregătite să băjbâie pământul.

Le dau drumul să rătăcească
Prin parcuri, pe străzi, pe blocuri,
Așteptând un semn de la gândul tău buimac,
Uitat în hârtia de filtru.
E gata cafeaua.

Cristina Apopei, clasa IX-a D

Sentimente ilustrate

Tu ești pădurea în care,
Am uitat de teamă
De-a mă plimba în beznă.

Ascultam jazzul sorbitului de ceai,
Dar mașina care mă stropește,
Mă trezește din nou din vis.
Așteptam ca cineva să aprindă lumina..
și -totuși- în pădurea aceea
Calc prin băltoace, de parcă
Nu mai găsesc nici beznă,
Nici pe tine.

Cristina Apopei, clasa IX-a D

CHOUETTE ... DIN NOU PE SCENĂ

Ca în fiecare an, după cum am auzit de la cei mai mari, și anul acesta, în octombrie, au avut loc selecțiile pentru noua componență a trupei de teatru în limba franceză, Chouette. Au fost testate nu doar exprimarea în limba franceză, ci și talentul interpretativ și prezența scenică. Și chiar dacă nu totul a fost la un nivel mare, trupa s-a constituit totuși cu speranța că, după mult exercițiu de limbă franceză și după multe repetiții vom avea succes.

Actuala trupă este formată din Bianca Leoveanu și Ana-Maria Moraru, clasa a VI-a A, Maria Moroșanu, clasa a IX-a B, Agafiței Ștefan, Diaconu Sebastian, Roman-Popovici Sergio Nicolae, Vârgă Emilian, clasa a IX-a E, Andronache Codrina, clasa a X-a B, Afemei Ioana, Cădere Mihaela, Ștefan Socola, clasa a X-a F. Majoritatea suntem noi membri ai trupei, doi dintre noi studiază limba franceză doar după ore la clubul *Les Francophones en herbe*, dar am hotărât să ne pregătim și să participăm la Festivalul de la Buzău.

**FESTIVALUL DE TEATRU BILINGV
"EUGEN IONESCU"**

**EDIȚIA A VIII-A
19-20 NOIEMBRIE 2016**

DIN PROGRAM:

19 NOIEMBRIE
Sala de festivități a Consiliului Județean Buzău
10h - 14h Concurs de teatru - secțiunea în limba română;
14h - 17h Atelier de tehnici teatrale pentru profesori;
17h - "Darul Ingerului", trupa de teatru de la After School Sf. Sava, Buzău;
18h - Festivitatea de premiere - secțiunea în limba română.

20 NOIEMBRIE
Sala de festivități a Consiliului Județean Buzău
10h - 14h Concurs de teatru - secțiunea în limba franceză;
14h - "Scenă în patru", de Eugen Ionescu, trupa Liceului de Arte "Margareta Steriade", Buzău;
16h - Festivitatea de premiere - secțiunea în limba franceză.

Așa că *Chouette* a luat parte anul acesta la ediția a VIII-a a *Festivalului de teatru bilingv „Eugen Ionescu”* din Buzău în perioada 18-20 noiembrie 2016. Pentru anul acesta am pregătit o piesă în limba franceză, *Le Beurre des Etoiles* de Paul Madec.

Secțiunea cu piese în limba română a avut loc sâmbătă, 19 noiembrie, iar secțiunea cu piese în limba franceză a avut loc duminică, 20 noiembrie.

În prima zi, am vizionat piesele de teatru în limba română, unele mai spectaculoase decât altele. Trupa *Haris* a Seminarului Teologic Liceal „Sf. Ioan Iacob” din Dorohoi, Botoșani, a impresionat juriul cu piesa *Nic-a lui Ștefan*, o adaptare modernă după opera *Amintiri din copilărie* scrisă de Ion Creangă. Tinerii au captat atenția publicului cu jocul scenic, cu umorul schimburilor de replici dintre personaje și cu un decor minunat.

Numeroase trupe de teatru și-au prezentat creațiile proprii, adaptări după textele lui I.L. Caragiale sau texte integrale scrise de dramaturgi renumiți.

Bineînțeles, la această ediție nu puteau lipsi și elevii de gimnaziu ce au pus în scenă texte alese din colecția de *Povești și povestiri* a lui Ion Creangă și schițe ale lui I.L. Caragiale.

După amiază profesori au participat la atelierul de tehnici teatrale organizat de doamna profesoara Monalisa Pleșea la *Teatrul George Ciprian*, iar noi am vizionat piesele de teatru în limba română ale elevilor de liceu.

A doua zi, a avut loc secțiunea cu piese în limba franceză, unde trupa de teatru *Chouette* și-a prezentat piesa de teatru după îndelungate repetiții alături de doamnele profesoare Raluca Ene și Teodora Hulpoi. Și anul acesta concurența a fost redutabilă, performând pe scenă trupe de la clase de filologie și de la clase bilingve.

După înfruntarea emoțiilor acumulate în culise, publicul ne-a aplaudat prestația și, ca în fiecare an, organizatorii au mulțumit tuturor trupelor de teatru ce au participat la festival cu bine cunoscuta diplomă și ne-au invitat să participăm și la ediția următoare a *Festivalului de teatru „Eugen Ionescu”*.

Ștefan Agafiței, clasa a IX-a E

DANSUL - o pasiune care merită orice sacrificiu!

„Dansul este un poem în care fiecare mișcare este un cuvânt”- Mata Hari

Fiecare dintre noi are o pasiune ascunsă, puțini însă descoperă această pasiune, o dezvoltă și o fac parte din viața lor. Noi am reușit! În urmă cu patru ani (Dragoș), doi ani jumătate (Petru) și un an (Nicoleta) am descoperit frumusețea dansului. Puțin stângaci, dar cu dorința de a descoperi cât mai multe despre tradiții, obiceiuri, coregrafii și viața de artist, am pășit timizi în această lume a dansului.

Alături de oameni plini de dragoste față de dans, am învățat coreografiile fiecărei suite de dans, am aflat lucruri noi despre tradițiile

noastre românești și ne-am ambiționat să ajungem împreună cu ceilalți colegi pe scenele din toată țara.

Odată cu trecerea anilor, dansul a ajuns să fie parte din viața noastră. Ansamblul folcloric „Codrii Neamțului” este ansamblul în care ne-am format și am trăit momente minunate pe scenele din județul Neamț, dar și din alte județe ale țării. Suntem foarte cunoscuți în țară și suntem foarte mândri de acest lucru. Este extraordinar să vezi că publicul se ridică în picioare și te aplaudă. În acel moment realizezi că toată munca depusă este apreciată și oamenii se bucură de spectacolul pe care îl oferi.

Am participat la numeroase festivaluri de dansuri și tradiții românești din fiecare zonă a țării de unde mereu plecam cu marele trofeu, răsplătindu-ne astfel sufletește reușita. Printre cele mai de seamă spectacole la care am participat și de care ne putem aduce aminte mereu cu drag și cu mândrie sunt: *Românii au*

Talent în anul 2014, atunci când am primit 3 de “da” și undă verde pentru următoarea etapă; filmare pentru Revelion 2015 la Etno TV, unde am avut de a face cu toți interpreții de seamă a muzicii românești. Pe lângă acestea, mai putem enumera și sutele de spectacole mari: zile de oraș, filmări în direct, filmări pentru Crăciun/Paște de la care mereu plecăm cu o liniște sufletească știind că am stârnit aplauze de la atâția spectatori și telespectatori.

Dansul este o artă, iar cum arta cere sacrificii și dansul cere sacrificii. De foarte multe ori venim oboseți la școală, însă încercăm pe cât posibil să nu se vadă lucrul acesta. Mulți dintre profesori ne sprijină și ne înțeleg toată activitatea pe care noi o desfășurăm și știm că acest lucru nu are de a face cu școala. S-a întâmplat o dată să venim de la o filmare de Crăciun la ora 5:00 direct la școală. Și ca totul să fie frumos, aveam și teză la un anumit obiect foarte important. La ora 5:00 eram doar noi și doamnele de serviciu prin școală. Am reușit să dăm teza însă apoi, extenuați după o noapte de filmări încontinuu, am cerut permisiunea de a ne duce acasă. Ținem să mulțumim pe această cale tuturor profesorilor și domnilor directori că ne înțeleg efortul pe care-l depunem cu atâta mândrie pentru folclorul românesc. Pentru ca prestația noastră să fie una profesionistă este nevoie de multe ore de repetiții. În momentul când repeți sau urci pe scenă, uiți de toate grijile și te eliberezi de toate, concentrându-te să dai ce este mai bun din tine pentru a ajunge mereu la alt nivel.

Bucuria dansului suplinește toate dezamăgirile de pe parcurs, drumul către succes și confirmarea valorii nu a fost și nu va fi unul scurt și drept, ci unul greu de parcurs. Însă la capătul lui, strălucesc reflectoarele, iar mulțimea spectatorilor care aplaudă devine răsplata pe care nu ne-o va putea lua nimeni, niciodată.

*Dragoș-Ionuț Nohai,
Nicoleta Iuliana Trifan,
Petru Teleucă, clasa a XII-a C*

COOKING - pasiune și artă

La început, plăcerea de a modela aluat, de a face clătite, omletă sau grătar a fost percepută de mine ca un hobby. Mama mă primea în bucătărie și mă lăsa să o ajut uneori. Se arata chiar mândră de această pasiune a mea. Când au văzut că iau prea în serios preocupările gastronomice și încep să cumpăr ingrediente și condimente, să consult gospodinele cu privire la rețete tradiționale sau să mă documentez în legătură cu școlile de șefi bucătari, ai mei au început să mă gonească din bucătărie. Nu concepeau să fac din gătit o profesie. Îmi ofereau ei variante pentru carieră: medic, inginer sau..., dacă nu se poate, măcar polițist.

Au avut loc discuții, chiar dezbateri, iar când acestea erau în toi, în 2014, m-am înscris la show-ul culinar de televiziune „Junior Chef”. A fost pentru mine o experiență extraordinară legată de lucrul în echipa, despre ce înseamnă o apariție publică, ce înseamnă emoțiile și suspansul competiției. Am cunoscut aici oameni deosebiți cu care am rămas prieten, între care actorul Marius Marius Florea

Vizante de la Teatrul de Comedie București și Chef Alexandru Iacob, câștigător al concursului național „Top Chef”, ediția 2013-2014.

Am observat atunci că la fel de „prinși” de concurs erau și părinții mei. Mă încurajau permanent și încercau chiar să-mi dea unele sugestii în timpul competiției. Din acel moment, în familia mea s-a instalat o armonie perfectă în legătură cu viitoarea mea cariera. Părinții nu au fost surprinși când le-am spus că vreau să aplic la o universitate de top în domeniu, Basque Culinary Center și mi-au promis tot sprijinul.

***Alexandru
Horghidan, clasa
a XII-a E***

D...I... Y...

Ce este DIY?

DIY este abrevierea de la **Do it yourself!**, o activitate prin care îți poți crea singur decorații, jucării, mobilier, haine și toate acestea cu materiale pe care le poți găsi la orice magazin și chiar în propria casă. De aceea, câteva idei!

Christmas Ideas

Cu toții iubim Crăciunul și cred că partea preferată a oricărei persoane este împodobitul bradului și decoratul camerei, respectiv, a casei, cu tot felul de ornamente.

Globuri din baloane:

Aveți nevoie doar de baloane, aracet, ațe, în mai multe culori, și un uscător de păr (opțional). Umflați baloanele până la o dimensiune mică, după care puneți într-un bol aracetul, pe care îl diluați cu puțină apă, înmuiati ața în aracet și începeți să o înfășurați în jurul balonului în formă de X. Puneți baloanele într-o cutie, la o distanță suficientă astfel încât să nu se atingă și le lăsați să se usuce bine (sau le puteți usca cu uscătorul). La

sfârșit, cu ajutorul unui ac, spargeți baloanele și Voila! ați creat globuri minunate, super rapid și simplu. Le puteți pune pe o ață lungă sau pur și simplu puteți să le lipiți pe geam sau pe perete sau să le atașați în brad.

Om de zăpadă din șosete

Pentru acest ornament aveți nevoie de două șosete lungi, simple: una albă și una roșie, vopsea, ac, ață și orez. Începem prin a tăia celălalt capăt al șosetei albe, urmând ca apoi să îl coasem. Adăugăm orez până ajungem aproape de vârf, deoarece nu vrem să îl umplem complet, după care coasem și acest capăt sau îl legăm cu ață. Din șoseta roșie, tăiem cele două capete, creând căciulița și fularul omului de zăpadă. Vom picta nasturii și fața, iar în loc de nas, vom lua o bucată de carton portocaliu pe care o vom tăia în formă de felie de pizza și vom lipi marginile acesteia.

Om de zăpadă din ață

O altă metodă de a face un om de zăpadă este cu ajutorul aței de croșetat. Începem prin a înfășura ața în jurul a patru degete, de 150 de ori, după

care vom lua ghemul și îl vom lega. Vom tăia cele două capete și surplusul de ață, până ce vom ajunge la un ghem în formă de sferă. La fel vom face și pentru celelalte două părți ale omulețului de zăpadă, dar micșorând la fiecare, numărul de înfășurări. La final, vom introduce un pai în mijlocul celui mai mare ghem, care va sta la bază și vom pune în ordine și celelalte părți. Pentru a-i face față, puteți să îl pictați sau să îi atașați bolduri colorate la capete.

Organization - Life hacks

Toată lumea știe că o viață organizată, este o viață mai bună, dar nu întotdeauna știm cum să punem în practică această idee. Uite aici niște sfaturi utile:

Bijuteriile

Un mod foarte bun de a-ți organiza bijuteriile este acest schelet din bețișoare. Vei avea nevoie de bețișoare, ca cele pentru frigărui, bandă adezivă și pistol cu lipici sau aracet. În primul rând vom lua banda adezivă neagră (puteți lua oricare altă culoare) și o vom lipi pe fiecare bețișor. Vom lipi fiecare bețișor, formând mici pătrate și foarte ușor și rapid ați creat un suport pentru bijuterii. Puteți să puneți pe margini luminițe albe și să adăugați poze sau desene.

School life hacks

Semn de carte

Aveți nevoie doar de un elastic, o bucată de material, o bucată de carton și lipici. Lipim elasticul, având grijă ca lungimea acestuia să cuprindă întreaga copertă, și pe o parte, și pe alta. Lipim un strat dublu de material pe toată suprafața cartonului și încă o bucăciță ca un buzunar, în care puteți pune pixuri sau creioane. La urmă, vom lipi cartonul de elastic și acesta este diy-ul pentru un semn de carte.

Spor la încercare!

*Nicoleta Barcan,
clasa a X-a B*

INCREDIBILA MOSCOVA - o altă lume

Invitația de a participa la Conferința științifică și practică *"Scientia Unescamus"* organizată de Gymnasium 1517 am primit-o cu mult entuziasm. Să vizităm Moscova: un vis care devenea realitate. Un oraș mare cu o istorie bogată are întotdeauna multe povești de spus și nu se putea ca tocmai Moscova să facă excepție. Iar noi abia așteptam să le descoperim.

Am ajuns în Moscova după o călătorie de aproximativ 9 ore: cu microbuzul până la Chișinău și apoi cu avionul până în capitala Rusiei. Drumul de la aeroportul Sheremetyevo până la Gymnasium 1517 a mai durat aproximativ o oră, dar nerăbdarea de a ne reîntâlni cu prietenii ruși, care au fost la Colegiul Național de Informatică la Concursul Prosoft@NT în luna martie, și de a face

cunoștință cu gazdele noastre, precum și dorința de a vizita cât mai multe obiective au înlăturat orice urmă de oboseală.

Un grup de elevi de la Gymnasium 1517 a fost mereu alături de noi, cu explicații și îndrumări, atât pentru activitățile desfășurate în cadrul conferinței, cât și în vizitele pe care le-am făcut. Și astfel, a început maratonul celor patru zile petrecute în Moscova.

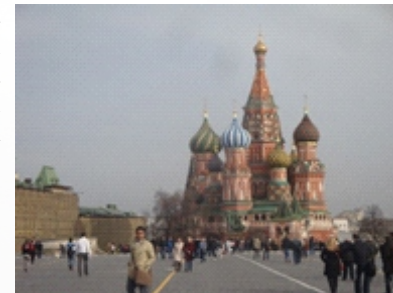
Moscova este situată pe râul Moscova, în Districtul Federal Central al Rusiei europene. De-a lungul secolelor, a fost capitala unei serii de state, de la Marele Ducat al Moscovei, până la Rusia Țaristă sau Uniunea Sovietică. Orașul este considerat centrul culturii ruse, găzduind numeroase expoziții ale artiștilor ruși de prestigiu, oameni de știință sau sportivi celebri. Moscova este, totodată, sediul guvernului, al parlamentului și al președinției

Rusiei. Capitala Rusiei este renumită pentru arhitectura sa unică, formată din diverse tipuri de clădiri istorice. Având un procent de peste 40 din teritoriul acoperit de spații verzi, Moscova ocupă o poziție de top în lume la acest capitol.

Un prim tur cu microbuzul ne-a condus spre dealul Poklonnaya, care înseamnă „a face plecăciune”. Simbol al rezistenței Rusiei împotriva invaziei lui Napoleon și mai apoi a lui Hitler, dealul a reprezentat de-a lungul timpului un prim loc unde vizitatorii occidentali aduceau un omagiu eroilor ruși înainte de a intra în oraș. În Parcul Victoriei, situat în vârful colinei, am admirat statuia Sfântului Gheorghe, protectorul Moscovei și obeliscul înalt de 141.8 metri, simbolizând cele 1418 zile și nopți cât a durat războiul împotriva fascismului.

Vizita noastră a continuat cu cea mai cunoscută zonă din oraș, a doua cea mai mare piață din lume după suprafață, Piața Roșie. Deși ați putea să credeți că numele pieței provine de la clădirile care o înconjoară și a căror culoare este predominant roșie, nu este chiar așa. Numele provine, de fapt, de la o transformare din „Krasivaya ploscead”, care se traduce prin piața frumoasă, și care a evoluat, apoi, spre „Krasnaia ploscead” – adică Piața Roșie. Acest loc este perfect pentru a gusta adevărata atmosferă a Moscovei și pentru a vizita o serie de clădiri și monumente cu arhitectură deosebită. Am început cu Kremlinul, celebra fortăreață de pe malul râului Moskva. Prima oară, fortăreața a fost reședința pentru marii duci din Rusia, apoi a țărilor Romanov și casa liderilor sovietici precum Lenin și Stalin, iar astăzi este reședința oficială a președintelui Federației Ruse. Cu toate acestea, o mare parte a complexului este deschis pentru public zilnic, inclusiv Turnul cu clopot, câteva catedrale, Palatul Patriarhului și Sala Armelor. Timpul ne-a permis să vizităm Sala Armelor care este, poate, cel mai important loc din acest complex fascinant. Am rămas impresionată de colecția de bijuterii, armuri, arme și relicve rusești antice.

Catedrala Sfântul Vasile, situată tot în Piața Roșie, este unul dintre cele mai faimoase monumente ale Moscovei. Aceasta este o adevărată capodoperă, un monument unic, un lăcaș de cult celebru în toată lumea și cel mai vizitat din întreaga Rusie. Catedrala Sfântul Vasile a fost terminată în 1561 și, timp de 40 de ani de la construcția sa, a fost cea mai mare clădire din oraș. Este construită în stil renescentist bizantin, iar arhitecții care au proiectat frumoasa clădire nu sunt cunoscuți nici până în ziua de azi. Catedrala are nouă turnuri asemănătoare unor lumânări, încununate cu câte o flacără colorată.

înfrumusețată de mai multe capete, concepute în același stil ca și catedrala. În incursiunea noastră printre clădirile istorice ale Moscovei, nu puteam să nu trecem și pe la Teatrul Bolșoi, una dintre cele

mai vechi, cunoscute și prestigioase instituții culturale din lume. Fațada teatrului, care a fost și rămâne blazonul Rusiei, a unit, sub semnul neoclasicului, cele opt coloane de la intrare, cu alte elemente ale templului grecesc, străjuite de frize și statuia de bronz reprezentând carul tras de cai condus de Apollo, guvernatorul artelor.

Pe bulevardul Lavrușinski, ne-am oprit pentru a intra să vizităm Galeria de artă Tretyakov. La prima vedere, clădirea părea desprinsă din basmele rusești, un conac din vremuri apuse. Am rămas uimiți să descoperim cea mai importantă colecție de artă rusească din lume. Galeria are 62 de săli și peste 170 de mii de lucrări frumoase, expresive, de dimensiuni impresionante, precum și portrete foarte reușite ale unor personalități cum ar fi Tolstoi, Dostoievski sau Turgheniev.

Mocova are însă și adevărate capodopere subterane. Metroul din Moscova este unul dintre cele mai frumoase din lume. Cele mai multe stații sunt adevărate opere de artă. Nu le-am putut vizita pe toate, dar am rămas plăcut surprinși de decorația fastuoasă, de bogăția monumentală a decorațiilor în marmură: medalioane, coloane, mozaicuri și sculpturi care evocă marile evenimente din istoria Rusiei, până în epoca modernă.

Moscova este împânzită de numeroase structuri din piatră, precum mănăstiri, palate, ziduri, turnuri și biserici, multe dintre ele păstrându-se aproape neschimbate până în prezent. Catedrala Mântuitorul Hristos din Moscova se numără printre cele mai mari biserici creștin-ortodoxe din lume.

Oaspeții noștri au avut și o surpriză pentru noi: o invitație la teatru, un spectacol de muzică și dansuri tradiționale rusești, la care, în final, am fost și noi invitați pe scenă să participăm alături de actori și dansatori.

Construită în 50 de ani, ca semn de mulțumire pentru eroismul și rezistența de care au dat dovadă trupele rusești în fața invaziei trupelor lui Napoleon, catedrala a dăinuit încă 50 de ani, până când a fost distrusă, în doar 45 de minute, la ordinele lui Stalin. Clădirea actuală este impresionantă, iar vârsta acesteia nu este una înaintată, cum s-ar crede; reconstruirea catedralei a fost terminată în anul 2000. Zidurile exterioare sunt de un alb imaculat, catedrala având șase cupole cu turnuri înalte, cel mai mare de aproximativ zece metri. Pe panta dealului, spre dreapta catedralei, sunt statuile monumentale ale țarului Alexandru al II-lea și ale țarului Nicolae al II-lea, piața Catedralei fiind

Timpul vizitei noastre în Moscova a fost mult prea scurt. Cu siguranță mai aveam multe de văzut. Stilul arhitectural unic, contrastele materializate în blocuri cenușii de locuit, în spatele unor palate grandioase sau clădirile vechi ce stau mândre lângă construcții cu arhitectură futuristă au părut o călătorie în timp. Îmi va fi dor de plimbările prin parcurile și bulevardele imense sau străduțele înguste. Îmi va fi dor de prietenii mei ruși și..... Dacă mi-a plăcut? Dacă m-aș mai întoarce? Răspunsul este DA!

Andrei Mihai Blaga, clasa a XI-a C

RIGA – ÎNTRE EST ȘI VEST

Cu ocazia celei de-a doua mobilități din cadrul proiectul multilateral Erasmus+, „Creative Path Of Learning”, coordonat de colegiul nostru, am avut șansa de a fi selectată pentru a merge în Riga, capitala Letoniei, alături de trei alți elevi și doi profesori, în perioada 11-15 aprilie 2016.

După un drum destul de lung, am ajuns pe aeroportul din Riga, unde ne așteptau gazdele noastre din Letonia. În prima zi de după sosirea noastră, am vizitat Jurmala, o stațiune aflată la circa 40 de kilometri de Riga. O

locație unică, faimoasă în special în timpul comunismului, Jurmala are un șarm aparte. Deși era extrasezon, iar, atât apa, cât și vremea, erau mult prea reci, atmosfera plină de căldură a orașului ne-a făcut să ne simțim mult mai bine.

Luni s-a organizat ceremonia de deschidere la liceul partener din Letonia, unde ne-au fost „testate” cunoștințele deja existente despre Letonia. Deși majoritatea nu prea ne-am descurcat, am promis că vom pleca cu mult mai multe cunoștințe despre această țară. Am vizitat școala, iar apoi am admirat centrul Rigăi. Orașul este de o frumusețe unică, combinând elemente vestice, aduse în perioada medievală, cu cele aduse în perioada modernă și contemporană din est. Cea mai impunătoare clădire din centrul istoric este cu siguranță Casa Capetelor Negre, o clădire construită de Liga Hanseatică pentru negustorii ei.

Ziua următoare am realizat, alături de ceilalți elevi, experimente în chimie, biologie, matematică și fizică ce au avut ca scop demonstrarea existenței

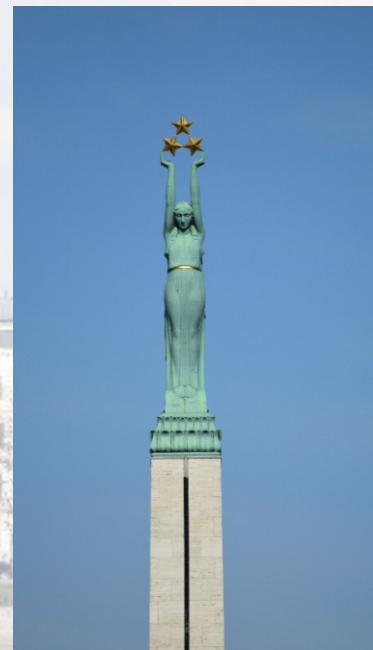
științelor în viețile noastre. Cele mai notabile experimente au fost analiza graficelor unui aparat ECG și testarea echilibrului.

Miercuri, am luat parte la o excursie la studiourile de film Cinevilla, unde am vizitat platourile de filmare a multor filme și am făcut mai multe experimente cu ecranul verde, unde am urmat diverse scenarii, care de care mai hilare, de la o plimbare romantică în Veneția, până la o scenă de război. Apoi, am vizitat un parc național, unde am avut parte de o lecție în aer liber. Joi am avut oportunitatea de a lua parte la orele de curs ale letonienilor. După-amiază am vizitat un muzeu de științe interactiv, în care am participat la diverse demonstrații spectaculoase.

Vineri a fost ultima zi pentru noi în Riga, iar aceasta a constat în prezentarea de către delegația din România a progreselor noastre legate de lecțiile virtuale. Desigur, între noi și elevii din celelalte țări s-a legat o legătură strânsă de prietenie. Cu toții eram triști că era ultima noastră zi și că trebuia să plecăm, însă cu toții eram totuși bucuroși de momentele frumoase pe care le-am petrecut împreună.

Mobilitatea în Riga a fost o experiență aparte pentru mine. Am cunoscut o cultură diferită și oameni diferiți, am vizitat un oraș superb și am petrecut niște momente de neuitat alături de ei. Cu siguranță această vizită va avea un loc special în inima mea.

Mihaela Nechita, clasă X-a A

SPANIA...

Penultima săptămână de școală, la finalul clasei a IX-a.... clar, gândul îmi stătea numai la vacanță. O plănuisem de ceva timp și abia o așteptam. Locația: Valencia și împrejurimi. Am pornit într-un proiect Erasmus și am luat totul, așa cum o fac de fiecare dată, ca experiență de viață.

Am ajuns la hotel cam pe la ora 1 în noapte, foarte bucuros și euforic. Știam că vor urma momente de neuitat, pe care le voi povesti cu drag oricui. În prima zi, ne-am propus să vizităm Oceanograful, știind că este cel mai mare acvariu din Europa. A fost proiectat de către arhitectul Felix Candela, care, de altfel, a proiectat întreg complexul City of Arts and Sciences din care face parte. Este întins pe o suprafață de 111.000 metri pătrați și în acvariile sale sunt 45 000 de exemplare din 500 de specii marine.

A doua zi, după un somn liniștit, am plecat de la hotel și am mers la un supermarket pentru a ne aproviziona cu mâncare pentru cină. Am luat metroul, însă rămân puțin surprins de cât de liber era. La oceanograf am văzut și am

rămăș profund impresionat de multitudinea de animale marine: delfini, foci, lei de mare, țestoase, belugi (un fel de specie de balenă, așa am înțeles), păsări exotice, toate acestea mi-au creat un tablou foarte frumos.

În plimbarea de seară, am trecut prin centrul orașului, întâmplător dând peste o manifestație. Curioși, cu toții ne-am apropiat: era o manifestație LGBT. Până atunci eram destul de reticent cu privire la aceste lucruri, însă lejeritatea cu care priveau oamenii și cu care se afixau ceilalți, mi-a schimbat punctul de vedere. Am încheiat seara după ce am vizitat centrul vechi, gara și câteva alte obiective turistice. În ziua următoare, am mers la plajă și după aceea ne-am întâlnit cu partenerii de proiect. Am ajuns în Crevillente, unde am fost întâmpinat cu mare căldură de gazdă. Seara am petrecut-o în familie, urmărind meciul Euro România-Albania.

A doua zi, am fost întâmpinați de profesorii și elevii de la școala parteneră, am vizitat școala de acolo și ne-am petrecut după-amiaza la plajă. În zilele ce au urmat, am mers în Alicante pentru a vedea un festival. Străzile erau

pline de sculpturi în lemn, colorate și amenajate, scopul fiind de a se alege cea mai frumoasă, care va rămâne emblematică tot anul. Ne-am reîntors în Valencia pentru un imens planetariu și pentru Muzeul de Științe, iar mai târziu, din nou în Alicante pentru a viziona un spectacol specific spaniol. În ultima zi, mi-am luat rămas bun de la gazdă și am trecut pentru ultima oară prin Valencia.

În final, am ajuns cu bine acasă și pot să spun că am învățat multe lucruri în această vacanță; de aceea, cu cea mai mare sinceritate, vă îndemn să călătoriți, să cunoașteți persoane noi. Până la următoarea excursie, vă salut #livefornow!

Andrei Linguraru, clasa a X-a A

ELON MUSK - un „guru” al tehnologiilor

În jurul nostru vedem tot mai multă tehnologie, telefoane capabile să immortalizeze amintiri pixel cu pixel, ceasuri de mână cu ecrane touch-screen, imprimante 3D și asta e doar ce vedem în viața de zi cu zi, ce s-a putut produce în masă, pentru că există tehnologii mult mai complexe în 'dezvoltare'.

Elon Musk, directorul general al Tesla Motors, supranumit și - noul Tesla - este unul din stâlpii

tehnologiei contemporane. El s-a născut în Pretoria, în Africa de Sud. Acesta și-a descoperit interesul pentru tehnologie încă de la vârsta de 10 ani, când a primit un Commodore VIC-20. În doar doi ani, acesta a reușit să învețe singur programare (BASIC, acronim pentru Beginner's All-purpose Symbolic Instruction Code) și a creat un joc numit Blastar pe care a reușit să îl vândă unei reviste numite „PC and Office Technology. Jocul este încă disponibil *online* pentru curioși.

La 19 ani, Elon Musk a fost acceptat la Queen's University în Kingston, Ontario, unde a studiat timp de doi ani, mutându-se apoi la Universitatea din Pennsylvania, terminându-și studiile și luându-și diploma de licență în fizică și încă o licență în economie. La 24 de ani, el a decis să se mute în California pentru a-și începe doctoratul în fizică aplicată, dar a părăsit studiile după doar două zile în favoarea urmării spiritului său antreprenorial în aria Internetului, a energiei reutilizabile și a spațiului extraterestru.

Cariera sa se poate împărți în 7 perioade, fiecare reprezentând câte un interval de

timp în care a lucrat într-o companie diferită, cele mai multe fiind create chiar de el. Zip2, companie fondată împreună cu fratele său, a fost prima sa firmă, ce i-a adus un profit foarte mare care i-a deschis calea pentru a fonda X.com, o companie de plăți *online*, care, ulterior a devenit PayPal.

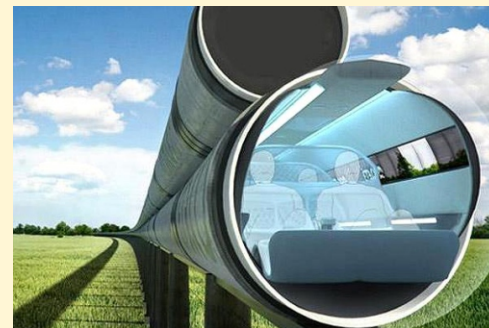
Nu doar că a reușit să schimbe modul în care lumea manageriază banii, dar avea planuri mult mai mari. Următoarea companie creată, SpaceX, menită să micșoreze costul călătoriei spațiale în speranța de expansiune a omenirii, are un contract cu NASA, având responsabilitatea de reprovizionare a ISS-ului (International Space Station). Musk, prin intermediul invențiilor și investițiilor sale a reușit să micșoreze costul călătoriei spațiale cu până la 80%!

În 2004, acesta a ajutat la fondarea Tesla Motors, mașini electrice cu cel mai ridicat nivel de siguranță de pe piață. De curând, se încearcă dezvoltarea unui pilot automat, care, în prezent, statistic vorbind, este de două ori mai sigur ca pilotul uman.

Cea mai nouă dezvoltare a sa este noua tehnologia pentru captarea energiei solare care nu folosește panouri solare pe acoperișurile clădirilor. Astfel, suprafața de captare se mărește considerabil, în timp ce aspectul rămâne același.

În următorii zece-douăzeci de ani, tehnologia proiectată de Elon Musk va fi peste tot și va reprezenta maniera de ne a trai viața, de la panouri solare ascunse, până la mașini cu pilot automat!

*Leonard Mihalcea,
clasa a XI-a E*

LYFE STYLE

Pornind de la afirmația „food is life, make it good”, ce ar trebui să înțelegem?

Ei bine, bine! Pentru o viață sănătoasă trebuie să avem o alimentație sănătoasă și echilibrată.

Să mâncăm sănătos nu înseamnă doar să te hrănești cu fructe și legume (deși, să nu negăm, uneori îți vine să le devorezi cu privirea), ci să știi să îmbini alimentele, astfel

încât să ai o masă echilibrată.

Știi că într-o zi ai voie să consumi maxim trei glucide?

În viață nu ai nevoie de dietă, ci de o alimentație corectă...

Un om ar trebui să consume în medie doi litri de apă, dar nu este suficient, pentru că în timpul unei zile facem diferite activități ce ne deshidratează, deși noi nu ne dăm seama...

Câți dintre noi ne hidratăm

corespunzător?

Sportivii de înaltă performanță consumă între patru și cinci litri de apă. Nu e nevoie ca și tu să consumi atât, dar dacă faci și puțină mișcare și te alimentezi coresponzător, ai putea ajunge să trăiești sănătos.

Damaris

Constantiniu, clasa a IX-a B

=FASHION&BEAUTY=

Cu toți știm că femeile sunt extrem de preocupate de felul în care arată, aceasta și datorită presiunii mari la care sunt supuse, într-o lume glamour și aparent perfectă, creată în mare parte de industriile de beauty și fashion. Și cum tenul este cartea noastră de vizită, am pentru voi trei rețete simple de preparat care ajută la menținerea tinereții, pielii și, implicit, a stării de bine.

MASCĂ CU IAURT ȘI CASTRAVEȚI

Se introduc câțiva castraveți în blender, iar pasta obținută se amestecă cu un albuș de ou bătut spumă și o linguriță de iaurt rece. Se întinde masca pe față, gât și decolteu, apoi se clătește bine după aproximativ 30 de minute. (în loc de castraveți puteți pune morcov).

MASCĂ CU ULEI DE ARGAN ȘI BANANE

Se pisează jumătate de banană și se adaugă o linguriță de miere și câteva picături de ulei de argan, apoi se amestecă bine. Se aplică pe față, gât și decolteu, se lasă să acționeze aproximativ 30 minute, după care se clătește bine cu apă caldă.

MASCĂ CU BRÂNZĂ DE VACI ȘI ULEI DE MĂSLINE

Se amestecă bine o lingură de ulei de măsline, o lingură de suc de portocale și două linguri de brânză de vaci. Se întinde pasta pe față și pe gât și se curăță apoi cu apă caldă după aproximativ 20-30 minute.

Sper că aceste rețete să vă ajute să vă păstrați frumusețea mult-dorită!

*Nerina
Frangulea,
clasa a IX-a B*

sursa imaginii
INTERNET

Ecouri exotice de la balul informaticienilor

În noaptea de vineri, 28 octombrie 2016, Colegiul Național de Informatică a organizat un bal al bobocilor, având tematica „Hawaii”.

Invitatul special, Dj Octav, a distrat informaticienii cu muzica și energia acestuia. De asemenea, cântăreața de excepție, Ruby, a făcut show și și-a încântat fanii cu cele mai cunoscute melodii ale ei. Organizatorii balului, susținuți de domniile diriginți, Sergiu Nistor și Marius Tepeș, au reușit să creeze o atmosferă tipic hawaiiană cu ajutorul decorațiunilor ce au fost aranjate în salon cu mare grijă. S-au organizat două tomlone pentru a oferi elevilor șansa de a câștiga mici premii oferite de unul dintre sponsorii balului.

Cele șase perechi, Christopher Purcarelu și Teodora Covrig, Apetrei Octavian și Șoimaru Ioana, Nistor Andra și Busuioc Tiberiu, Constantiniu Damaris și Cojocaru Cosmin, Cozma Carmen și Levent Canlar,

Anthony Gabor și Munteanu Bianca, au captat atenția petrecăreților în momentul urcării lor pe scenă, prin ținutele spectaculoase și prin modul lor de a-și etala eleganța, rafinamentul, jovialitatea. „Este o diferență să fii pe scenă în timpul repetițiilor când doar 15 perechi de ochi privesc și să fii pe scenă în fața a 360 de persoane. E un sentiment ce nu poate fi descris! Chiar merită să încerci

Balul Răzuștelor 2016

La fel ca în fiecare an, elevii clasei a IX-a A de al Colegiul Național de Informatică au organizat o petrecere de „bun venit” pentru colegii lor din clasa a V-a. Alături de doamna profesoară Carmen Dascălu și de elevii claselor a V-a, a VI-a, a VII-a, a VIII-a, aceștia au desfășurat activități de

Halloween pe data de 4 noiembrie.

În prima parte a evenimentului, clasele de gimnaziu au prezentat diverse momente artistice în Laboratorul Multimedia. Îndrumați de doamnele profesoare de limbi străine, aceștia au cântat, au dansat și au recitat poezii, sărbătorind Halloweenul. De asemenea, a avut loc și concursul de dovleci și costume, care le-a pus la încercare creativitatea.

lucruri noi și să capeți o astfel de experiență”, ne-a mărturisit Damaris Constantiniu. Cei 12 boboci au fost suspuși unor probe dificile, dar nu îndeajuns încât să-i abată de la drumul spre titlurile de Miss și Mister Boboc CNI 2016.

Pentru acest important eveniment, elevii au avut de muncit zeci de ore, astfel încât momentele lor să fie unice și să fie îndrăgite de publicul numeros: „Am muncit mult, ne-am sacrificat timp și resurse, însă competiția și momentele propuse de elevii claselor a XII-a A și a XII-a E au fost alese foarte bine, astfel încât juriul să poată decide căror concurenți li se va atribui marele premiu. Bobocii au făcut față cu brio diverselor provocări, iar la miezul nopții, cu suflul la gură, aceștia au aflat verdictul juraților: „La început nu am avut emoții, dar în timp ce se anunțau premiile, acestea creșteau din ce în ce mai mult”, a precizat încă emoționat parcă, amintindu-și de acele clipe, Octavian Apetrei.

Locul I – Miss&Mister Boboc CNI 2016: Anthony Gabor și Teodora Covrig; Locul II – Miss&Mister Popularitate: Munteanu Bianca și Apetrei Octavian; Locul III – Miss&Mister Eleganță: Cozma Carmen și Cojocaru Cosmin.

O seară de neuitat pentru concurenți, organizatori și participanți!

Albertina Rîpanu, clasa a IX-a B

În a doua parte a evenimentului, copiii au putut dansa și cânta în voce în cantina colegiului. Tot aici a avut loc și concursul "Miss & Mister Răzușcă". Elevii claselor a V-a și-au demonstrat abilitățile de comunicare și de lucru în echipă, dansând și prezentându-și talentele, în încercarea de a convinge juriul că ei sunt cei mai buni.

Câștigătorii concursului și mândrii purtători ai titlului „Miss & Mister Răzușcă” au fost desemnați Sorin Bălătescu și Andreea Rusu, dar toți participanții au fost premiați pentru ceva anume.

Petrecerea s-a încheiat la scurt timp după decernarea premiilor, dar distracția de care au avut parte a rămas în mințile elevilor ca o experiență plăcută.

Ecaterina Chiriac, clasa a IX-a A

IRISS Space Robotics Competition

RO SAT-ONE JUNIOR

2015

Sponsori:

Primăria municipiului
Piatra Neamț

Rovana.Tex

autonom
RENT-A-CAR

COLEGIUL
NAȚIONAL DE
INFORMATICĂ

ISSN 2065 - 7854
Editura "Alfa"
CCD Neamț
str. Petru Rareș, nr 24
cod 610119, Piatra-Neamț
Tel 0333 401 92
Fax 0233 223 885